

11 p pr. O l, og af den smaa S ild, som der falder, kan der vel anslaaes at gaa 30 O l paa 1 L b. hvorefter der altsaa pr. L b. tilflyder Fisserne en Fortjeneste af 3 R d. 12 p ; Arbejdspenge ved Sjælning og Nedlægning bliver 36 à 40 p pr. L b.; lad os derefter antage, at der for den udførte S ild for Fissernes Familier vindes $3\frac{1}{2}$ R d. pr. L b.; for Forbruget paa D en kan der, da Konsumenterne selv nedlægge den, kun paaregnes 3 R d. 12 p . Ifølge heraf vil Fisterbefolkningen for Udforsken have i Behold 28,315 R d. og for Hjemmesalget 50,000 R d., i Alt henved 80,000 R d.; Sildebiffet anfaas for at være et Middelaars. Af den udførte S ild formenes dog omtr. 1,200 L dr. at være gaaet til Prøjsen fersk, for der at røges; den saltede siges at gaa over Stettin til Polen, inclusive Galicien. Lægefangsten var det forannævnte Aar, idetmindste efter Udførselen at dømme, usædvanlig ringe, idet der udførtes fra Hasle kun 1,900 S tkr., og fra Nønne lidet mere, vi ville regne i Alt 4,000 S tkr., men saa var Prisen, der blev betalt Fisserne, 44 p pr. P d., ogsaa anset for høj. Sættes nu Vægten, efter gammel S tik og Brug, til gennemsnitlig 1 L pd. pr. L ag, saa bliver Indtægten for Udførsel fra dette Fisteri i 1869: 29,233 $\frac{2}{3}$ R d., men der maa ialtfald desuden være solgt saa meget, saa dette L al kan liges af med 30,000 R d., og den samlede Indtægt af Dens Hovedfisterier har for det paagældende Aar ikke været under 110,000 R d. eller 662 R d. pr. B aad, 284 $\frac{1}{4}$ R d. pr. M and. Yderligere Oplysninger om Sildebiffet vil findes i „Nord. Tidsskrift f. Fisteri“ 2. Aarg. S. 34 flg.

Det er allerede ovenfor bemærket, at jeg ikke ser mig istand til en nøjagtigere Sammenligning af disse Beretninger fra 1869 med den nuværende Tilstand; men at de bornholmste Fisterier have vundet i Betydning siden den Tid, og at navnlig det pekuniære Udbytte er forøget, er en ligefrem Sølge, dels deraf, at Priserne ere stegne, dels af at disse højere Priser, Letheden ved at afsætte og fremfor Alt Baaðehavnens Anlæg lotte mange flere end forhen til at besætte sig med Fisteridriften, eller til at befordre den ved at anbringe Penge deri. Derfor kan anføres som Exempel, at en O l S ild, som før kostede 11 p = 22 D re, nu betales med indtil 83 D re (Nexs August 1874), og i Nønne skal den ifjor være betalt med 1 Krone og derover. For L ag, der 1869 havde højeste Pris 44 p = 91 D re, naaede den 1874 stundom op til 1 Kr. 45 D re pr. P d., eller endog derover, siden der kom 2 Konkurrenter i Birkfomhed om Forsendingen til Ulandet. Den største Mængde gaar nemlig til Prøjsen, men derfra igjen til forskjellige af Kontinentets større Torve, og en ikke liden Del af Bornholmste L ag finder saaledes Vej til Fiskehallerne i Paris, hvor man nok kan tænke sig, at de ikke ere prisbillige. Raas Fisterleje, der paa Fortegnelsen af 1869 staar for 2 Baaðe — 6 M and, talte 1874 6 Fisterfamilier, og Leign, anført for 5 Baaðe — 10 M and, angaves at have 30 Familier, og hvilke vel Nogle brugte Fisteri som Bierhverv, men Størstedelen dog uheldigende.

For at opnaa det egentlige Formaals for min Rejse, satte jeg mig paa de forskjellige Stæder, jeg besøgte, i Forbindelse med Forligheder, kommunale Bestillingsmænd saavel som de menige Fister, for at komme til Kundskab, om der sporedes Træng til at faa et eller andet Fisterianliggende ordnet ved Lov, samt om ikke nogen af de i Udvalgets Lovforslag optagne Bestemmelser maatte komme i Strid med mulige Egenheder af stedlig Art. Det var mig en Tilfredsstillelse i disse Henseender at komme til Erkjendelse af, at Udvalget, som under dets Forhandlinger ikke havde tabt Bornholm af Syne, Intet havde hverken forset eller forømt, og jeg fandt fra alle Sider bekræftet, hvad Amtmand Bedel og Herredsfoged N . L vede, førend jeg tiltraadte min Rejse, havde udtalt om, at ingen Træng til nye Lovbestemmelser nogetsteds følees. Der har været reist Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af Fredningsbestemmelser; men i de bornholmste Fisteriforhold er der aldeles ingen Anledning for Anvendelsen af saadanne. Det er ovenfor bemærket, at de tvende store Hovedfisterier indenfor hvert Aar afløse hinanden saaledes, at det ene hviler, medens det andet bruges, og det træffer sig da saa heldigt, at det regelmæssige Sildebiffet fra Juni til Oktober falder netop paa den Tid af Aaret, da Silben er fedest og bedst, og det ophører med Efteraarslegetiden, naar den atter taber sig; i de øvrige Aarets Maanedre drives det blot for at fiske den nødvendige A gn for Lægekrogene. Hvad Lagen angaar, da kan det vel siges, at der saunes fornødne naturvidenskabelige Erfaringer for derigennem at finde Vejledning til Fredningsbestemmelser, hvilke i ethvert Fald ogsaa for meget vilde komme til at genere Fisteriet, uden synligt at stifte noget Gaan. For den Kjendsgjerning, at L ag og D rved til en bestemt Tid af Aaret gaa op i Floder, Elve og Aaer og der yngle, fundet Sted i en saadan Udstrækning, at det kan siges, at den skal op i rindende fersk Vand, paa smaaftenet Bund, for at udføre denne Funktion, og at i Næsther heraf den L ag, som tages ved Bornholm og Christiansø, bliver sig fra de største Flodudløb i den botniste og fiske Bugt, hvor den, som avledygtig aarlig søger ind for at finde Gydeplads, og at den kun gæster det udenfor værende større Hav, for der ved en rigeligere Næring at forberede sig til Forplantningsakten, saa forstyrres den ialtfald ikke i selve denne ved at fanges her, og der skal da heller ikke siges Andet, end at den fra Bornholm brugte Fistemaaðe er saa hensynsfuld, at man kun tager den fuldmodne Fisk; det er nemlig en Sjældenhed, at der paa Krogene er fanget en L ag paa 6 P d., medens man har faaet den til en Vægt af ca. 60 P d., og Gjennemsnitsvægten pr.